

BIO - NIELS GEUSEBROEK

De naam Niels Geusebroek is allang geen onbekende meer in het Nederlandse muzieklandschap. De band Silkstone, het programma *The Voice Of Holland*, de hardstylehit *Year Of Summer...* in de afgelopen jaren heeft Niels zijn veelzijdigheid overtuigend bewezen. Maar hij is vooral een singer-songwriter, in hart en nieren zelfs. En levert in die hoedanigheid nu zijn langverwachte eerste solo-album af: *Lines*.

Een pure, ambachtelijke singer-songwriter plaat wilde hij maken. Op *Lines* is Niels Geusebroek bewust weggebleven van de door hem genoemde 'wall of sound', de muur van elektrische gitaren die zijn voormalige band Silkstone gebruikte. Ook rockachtige drums waren uit den boze. Als solo-artiest wilde hij een ingetogen geluid neerzetten, waarbij de nadruk op zijn stem ligt. Met het resultaat is hij meer dan tevreden: "Wat ik me voor ogen heb gesteld, is gelukt. *Lines* is stoer en gelaagd. Er staan nummers op met veel instrumenten en stemmen, maar andere liedjes zijn juist heel transparant, met zang en alleen gitaar of piano."

Om zijn doel te bereiken, besloot de multi-instrumentalist zich te focussen op zijn stem, en liet alle instrumenten inspelen door bevriende muzikanten. Niet de minsten, trouwens: de lijst met credits leest als een soort *who's who* van de hedendaagse vaderlandse muziekgeschiedenis. Bertolf Lentink (Bertolf, Ilse DeLange) en JanPeter Hoekstra (Krezip) tekenden voor de gitaren, Jimmy van den Nieuwenhuizen (VanVelzen, Rigby) voor de drums. Oud-Silkstone-collega Dave Besse speelde baspartijen in en voor de achtergrondvocalen kwamen de jongens van Kensington, Ed Struijlaart en Anneke van Giersbergen langs. Roland Dirkse nam de programmering voor zijn rekening, Sven Figuee verzorgde de toetsen en leverde meteen de blazers uit zijn band Sven Hammond Soul: Tom Beek op tenorsax, Arjan Muusz op bariton- en tenorsax, Rik Mol op trompet en bugel. Evert Josemanders voegde daaraan nog de trombone toe.

Dezelfde Figuee is verantwoordelijk voor de productie van

Lines, samen met Roland Dirkse en Niels zelf. Want elk detail van zijn album hield hij in eigen handen. “Ik heb deze plaat volledig in eigen beheer gemaakt”, legt hij uit. “Dat was een bewuste keuze, want ik wilde niet afhankelijk zijn van een platenlabel of andere meningen. Compromisloos mijn eigen plaat maken, dat was mijn insteek. Elke muzikant, de studio, álles heb ik zelf gekozen. Bij iedere noot was ik betrokken.” Het betekende wel dat hij zich de laatste 2,5 jaar ‘het schompes’ moest werken om ook de financiering rond te krijgen, door middel van andere projecten, huiskamerconcerten en wat dan ook maar geld opleverde. “Het merendeel van de liedjes heb ik alleen geschreven. Soms stond ik mijn eentje zuchtend in de studio”, geeft Niels toe. En vervolgt lachend: “Ach, een beetje lijden komt een singer-songwriter alleen maar ten goede.”

Het zorgde in ieder geval voor een album vol juweeltjes, allemaal gebracht met zijn herkenbare stem. Persoonlijker schreef hij ze nog nooit. Zo behandelt eerste single *The Truth*, een ‘liedje over valse beloftes en oneerlijkheid’ zegt hij zelf, de grillen van de muziek industrie en de maatschappij. *When The Heart Is Here* is een dankwoord naar de mensen in zijn omgeving, *Past Behind* gaat over het afsluiten van een periode, *Deep In The Water* over het soms even willen schuilen terwijl de wereld verder raast. Het prachtige *Who’s Gonna*, geschreven voor en over bekenden die hem te vroeg ontvielen, riep heftige reacties op bij de mensen om hem heen. “Bij mijn vriendin liep een traan over haar wang, mijn vader bromde schor dat hij het maar een rotlied vond”, lacht Niels. “Maar ook dat is compromisloos een plaat maken: misschien meer dan bij welk ander liedje wilde ik dit er per se op hebben.”

Zijn stelligheid komt voort uit een jarenlange ervaring. Niels begon op jonge leeftijd met piano- en iets later gitaarspelen. Op de middelbare school richtte hij met een klasgenoot de band Silkstone op en rolde eigenlijk vanzelf in het zingen: “Als er op dat moment iemand was geweest die dat beter kon, was dat waarschijnlijk de leadzanger geworden”, toont hij lachend zijn zelfspot. Maar in de jaren erna ontwikkelde hij op een serieuze manier zijn nieuwe instrument. Met succes: Silkstone bracht twee albums uit, scoorde twee Top 40-noteringen en

drie 3FM Megahits, maakte een clip op Times Square in New York en trad op in Rusland en Guatemala. In Nederland speelde de band onder meer op Lowlands, Parkpop én Pinkpop. Na het uiteenvallen van de band in 2009 tourde Niels met de Beatles-voorstelling *Here, There And Everywhere* door heel Nederland, voordat hij werd gevraagd mee te doen aan de audities voor *The Voice Of Holland*. Hij besloot toe te happen om zichzelf als solo-artiest in de kijker te spelen, en bereikte de halve finale. Zijn plan werkte: het programma werd gezien door dj Wildstylez, die hem benaderde voor een gezamenlijk project. Ze maakten samen de single *Year Of Summer*, dat alle records verbrak: het werd de allereerste hardstyle-track die op de radio werd gedraaid, de Top 40 binnenkwam en een gouden status behaalde.

Lines is het volgende hoofdstuk in Niels' persoonlijke muziekencyclopedie. "Op een bepaalde manier moet ik mezelf opnieuw bewijzen", beseft hij. "Ik hoop dat deze plaat een fundering is waarop ik verder kan bouwen: ik wil hierna nog veel meer albums maken. Met de band die ik inmiddels heb samengesteld zou ik graag verder gaan waar ik met Silkstone eindigde. Lekker spelen, en dan zien we verder wel."

Februari 2013